

Räddningsverket genomförde på White Sands Missile Range NM under juni-augusti -91 en serie vapenverkansförsök med en till storleken nedskalad räddningscentral. Syftet var att testa byggnadskonstruktionen, tekniska system och komponenter.

Försöken genomfördes i två försöksserier. Under det första försöket utsattes anläggningen för en långvarig stötvåg med ett frivågstryck av ca 2 bar vid anläggningen. Mycket begränsade skador uppstod, som kunde åtgärdas med smärre insatser.

Den andra försöksserien omfattade 4 st MK 82, 218 kg minbomber, 2 st 31 kg TNT laddningar utan hölje och en 1 000 kg FAE laddning.

Den sammanlagda verkan av splitter och stötvåg hade en avgörande inverkan på både betongkonstruktion och komponenter. Bland annat kunde konstateras att en 35 cm betongvägg, som finns i TB 78 skyddsrum, inte klarar minibomber på 6 m avstånd med tillräckligt skydd, men ger acceptabelt skydd då bomben är placerad ca 7 m från väggen.

Skyddsrumsdörren av typ SRD med försäkringsplåtar ger skydd mot splitERVERKAN på 3,5 m avstånd, men var efter belastningen svår att öppna.

I anläggningen ingående tekniska system för luftrening, ventilation, kylning, reservkraft, radio och tele var tillräckligt robusta för att klara vapenverkan och krävde endast i några fall mindre åtgärder för att återställa funktionen. Detta är ett viktigt resultat, då de i räddningscentralerna ingående systemen är avgörande för ledningsfunktionens uthållighet.

Erfarenheterna från splitter och stötvågsverkan på bl.a. övertrycksventiler och RGB-genomföringar leder till behov av fortsatt provning och åtgärder vid anläggningsutformning.

FAE bombens inverkan gav inte förväntade skador på betongkonstruktionen. Snabbventilerna klarade belastningen tillfredsställande.

Försöken har gett erfarenheter och ökad kunskap som kan omsättas i konstruktiva förbättringar i framtida räddningscentralproduktion.